

KOMISSION PÄÄTÖS,

annettu 29 päivänä kesäkuuta 2011,

renderointialan tuista vuonna 2003 Valtiontuki C 23/05 (ex NN 8/04 ja ex N 515/03)

(tiedoksiannettu numerolla K(2011) 4425)

(Ainoastaan ranskankielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2011/651/EU)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, ja erityisesti sen 108 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

I. MENETTELY

- (1) Ranskan pysyvä edustusto Euroopan unionissa ilmoitti Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (jäljempänä 'SEUT-sopimus')⁽¹⁾ 108 artiklan 3 kohdan mukaisesti 7 päivänä marraskuuta 2003 päivättyllä kirjeellä komissiolle toimenpiteestä, joka koski tiettyjen lihan vähittäismyyntiyritysten vapauttamista renderointimaksusta.
- (2) Alkuperäinen ilmoitus koski vuonna 2003 myönnettyjä tukia ja vuodeksi 2004 ja siitä eteenpäin suunniteltuja tukia. Koska osa tuista oli jo myönnetty, komissio päätti jakaa tukiohjelman. Tässä päätöksessä tutkitaan ainoastaan vuonna 2003 myönnetty vapautus renderointimaksusta.
- (3) Renderointimaksu poistettiin käytöstä 1 päivänä tammikuuta 2004. Julkisen renderointipalvelun rahoitus varmistetaan jatkossa "teurastusmaksulla", jota komissio päätti olla vastustamatta⁽²⁾.
- (4) "Teurastusmaksua" (valtioneuvoston päätös N 515A/03) koskevan tapauksen tutkinnan yhteydessä ja erityisesti 29 päivänä joulukuuta 2003 päivättyssä kirjeessä Ranskan viranomaiset toimittivat komissiolle myös tämän tapauksen kannalta merkityksellisiä tietoja.

(1) Joulukuun 1 päivänä 2009 EY:n perustamissopimuksen 87 artiklasta tuli SEUT-sopimuksen 107 artikla ja perustamissopimuksen 88 artiklasta SEUT-sopimuksen 108 artikla. Asiasisällöltään kyseiset kaksi määräyskokonaisuutta pysyivät samanlaisina. Tässä päätöksessä SEUT-sopimuksen 107 ja 108 artiklaan tehtyjä viittauksia on tarvittaessa pidettävä viittauksina EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklaan.

(2) Valtioneuvoston päätös nro N 515A/2003, Ranskan viranomaisille osoitettu kirje nro C(2004) 936 lopull., 30.3.2004.

- (5) Komissio pyysi 4 päivänä maaliskuuta 2005 päivättyllä kirjeellä lisätietoja, jotka Ranskan viranomaiset toimittivat 7 päivänä huhtikuuta 2005 päivättyllä ja 12 päivänä huhtikuuta 2005 saapuneeksi kirjatulla kirjeellä.
- (6) Komissio aloitti SEUT-sopimuksen 108 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn kyseisestä tuesta 7 päivänä heinäkuuta 2005 päivättyllä kirjeellä nro SG(2005)D/202956.
- (7) Päätös menettelyn aloittamisesta julkaistiin *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*⁽³⁾. Komissio kehotti muita jäsenvaltioita ja asianomaisia esittämään huomautuksensa kyseisistä tuista.
- (8) Ranskan viranomaiset lähettivät huomautuksensa 20 päivänä syyskuuta 2005 ja 15 päivänä marraskuuta 2005 päivättyillä ja 17 päivänä marraskuuta 2005 saapuneiksi kirjatulla kirjeellä.
- (9) Lisäksi komissio sai huomautuksia Confédération de la boucherie, boucherie-charcuterie, traiteursilta (liha-, leikkele- ja lihajalostealan liitto, jäljempänä 'CFBCT') 18 päivänä lokakuuta 2005 päivättyllä kirjeellä ja eräältä yksityisyrittäjältä⁽⁴⁾ 17 päivänä lokakuuta 2005 ja 11 päivänä heinäkuuta 2008 päivättyillä kirjeillä.
- (10) Ranskan viranomaiset vahvistivat 18 päivänä huhtikuuta 2011 päivättyllä kirjeellä, että tietyille maataloustuotteiden markkinoitintyöryksille lihanostosta perittävästä maksusta (jäljempänä 'renderointimaksu') vuonna 2003 myönnetty vapautus kuuluu perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen 15 päivänä joulukuuta 2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1998/2006⁽⁵⁾ soveltamisalaa.

II. KUVAUS

- (11) Toimenpiteessä on kyse renderointia ja kaupalliseen käyttöön soveltumattoman lihaluujauhon tuhoamista koskevan julkisen palvelun rahoittamisesta vuonna 2003.

(3) EUVL C 228, 17.9.2005, s. 13.

(4) Yritys on pyytänyt luottamuksellista käsittelyä.

(5) EUVL L 379, 28.12.2006, s. 5.

- (12) Julkinen renderointipalvelu rahoitettiin aikaisemmin renderointimaksulla, joka otettiin käyttöön 26 päivänä joulukuuta 1996 annetun eläinten ruhojen ja teurastusjätteen keruuta ja hävittämistä koskevan Ranskan lain nro 96–1139 1 pykälään perustuvan, yleisen verolain (Code général des impôts) 302 bis ZD pykälän nojalla (jäljempänä 'vuoden 1996 verolaki').
- (13) Renderointimaksu koski lihan ja muiden eriteltyjen tuotteiden ostoa kaikkien näitä tuotteita vähittäismyynnissä myyvien henkilöiden toimesta. Maksu perittiin periaatteessa kaikilta vähittäismyöntä harjoittavilta henkilöiltä. Sen määräytymisperusteena oli seuraavien, alkuperältään kaikenlaisten tuotteiden ostoarvo ilman alv:tä:
- tuore tai kypsennetty, jäähdytetty tai jäädytetty siipikarjan- ja kaninliha, riistan liha, naudan-, lampan-, vuohen-, sian-, hevosen- ja aasinliha sekä näiden risteytysten liha ja näiden eläinten muut osat;
  - suolaliha, makkaravalmisteet, sianihra, lihasäilykkeet ja sisäelinjalosteet;
  - lihasta ja muista eläimenosista valmistetut rehut.
- (14) Maksusta vapautettiin yritykset, joiden liikevaihto oli edellisenä kalenterivuonna alle 2 500 000 Ranskan frangia (FRF)⁽⁶⁾ (381 122 euroa) ilman alv:tä. Ilman alv:tä vahvistetuksi maksuprosentiksi vahvistettiin 0,5 prosenttia 125 000 Ranskan frangin (19 056 euroa) suuruisiin kuukausittaisiin ostoeriin asti ja 0,9 prosenttia 125 000 Ranskan frangia ylittävien ostoerien osalta. Vuoden 2000 lisätalousarviota korjaavan lain (30 päivänä joulukuuta 2000 annettu laki nro 2000–1353) 35 pykälällä tehtiin renderointimaksun rakenteeseen muutoksia, jotka tulivat voimaan 1 päivänä tammikuuta 2001. Näiden muutosten tarkoituksena oli torjua BSE-kriisin vaikutuksia ja siitä aiheutuvia lisäkuluja. Näin ollen maksu laajennettiin koskemaan myös "muuta eläinperäisiä tuotteita". Maksuprosentiksi vahvistettiin 2,1 prosenttia 125 000 Ranskan frangin (19 056 euroa) suuruisiin kuukausittaisiin ostoeriin asti ja 3,9 prosenttia tämän ylittävien ostoerien osalta. Lisäksi kaikki yritykset, joiden liikevaihto oli edellisenä kalenterivuonna alle 5 000 000 Ranskan frangia (762 245 euroa) ilman alv:tä, vapautettiin maksun suorittamisesta.
- (15) Alun perin eli 1 päivästä tammikuuta 1997 lähtien maksusta saatavat tulot siirrettiin tätä varten perustettuun rahastoon, josta oli tarkoitus rahoittaa ihmisten ja eläinten ravinnoksi kelpaamattomien eläinten ruhojen ja teurastusjätteen keruu- ja hävittämispalveluun sisältyvät toimet, jotka määritellään maaseutulain 264 pykälässä julkisen palvelun tehtäväksi. Rahastoa hoiti kansallinen maatalarakenteiden kunnostuskeskus (CNASEA).
- (16) Renderointimaksuista kertyvät tulot on 1 päivästä tammikuuta 2001 alkaen siirretty suoraan valtion yleiseen talousarvioon eikä enää tätä tarkoitusta varten perustettuun rahastoon. Vuonna 2003 määrärahat avattiin vuoden 2003 varainhoitolain soveltamisesta 30 päivänä joulukuuta 2002 annetun säädöksen nro 2002–1580 nojalla maatalous-, elintarvike-, kalastus- ja maaseutuministeriölle. Ne kirjattiin ministeriön tavanomaisiin toimintakustannuksiin talousarvion IV luvun (Valtion tukitoimet) 4 momentille (elinkeinotoimet, kannustimet ja tuet). Renderointimaksuista kertyi tuloa arviolta 550 miljoonaa euroa vuonna 2003.
- (17) Vuoden 2003 ilmoitus koski tukien myöntämistä lihaluujauhon varastointiin ja hävittämiseen sekä kuolleiden eläinten ja teurasjätteen kuljettamiseen ja hävittämiseen. Lisäksi vuoden 1996 verolaissa vapautettiin renderointimaksusta lihatuotteiden vähittäismyöntiyritykset, joiden liikevaihto on alle 762 245 euroa. Komission saatavilla olevien tietojen mukaan vuoden 1996 verolaki oli voimassa koko vuoden 2003 ajan.
- (18) Tutkintamenettelyn aloittamista koskevassa päätöksessään komissio totesi, että tuet kuolleiden eläinten ja teurasjätteen kuljettamiseen ja hävittämiseen sekä lihaluujauhon varastointiin ja hävittämiseen eivät muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla. Niihin voitiin siten soveltaa SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettua poikkeusta toimenpiteille, jotka edistävät alan kehitystä. Renderointimaksuista vapautetuille yrityksille myönnetyn tuen osalta komissio päätti kuitenkin aloittaa SEUT-sopimuksen 108 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä, jossa tutkitaan tuen olemassaolo ja soveltuvuus sisämarkkinoille.
- Komission perustelut tutkintamenettelyn aloittamiselle*
- (19) Tutkintamenettelyä aloittaessaan komissio katsoi, että renderointimaksusta vapauttaminen merkitsee valtiolle varojen menetystä, eikä se vaikuta perustellulta valtion varojen turvaamiseen tähtäävän verotusjärjestelmän luonteen ja taloudellisen rakenteen kannalta. Komission saatavilla olleiden tietojen perusteella vapautus ei nimittäin viittänyt lihan myynnillä saavutettuun liikevaihtoon vaan kokonaisuusmyyntiin.
- (20) Koska maksu lasketaan lihatuotteiden arvosta, ei vaikuttanut perustellulta vapauttaa maksusta yritystä, jonka liikevaihto on lihan myynnin osalta suurempi, samalla kun maksua sovellettaisiin kilpailevaan yritykseen, jonka lihatuotteiden avulla saavuttama liikevaihto on pienempi.

⁽⁶⁾ 1 FRF = 0,15 euro.

- (21) Näin ollen komissio katsoi, että vapautuksella myönnettiin valikoivaa etua. Kyseessä oli tuki maksusta vapautetuille myyjille, sillä näiden verorasitus keveni. Lihan kauppa koskevien lukujen perusteella komissio totesi, että kauppiaille, joiden liikevaihto oli alle 762 245 euroa, vuonna 2003 myönnetty maksuvapautus merkitsi etuutta, jota on pidettävä SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan mukaisena valtiontukea.
- (22) Komissio ei voinut sulkea pois sitä, että maksusta vapauttaminen vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan etenkin rajaseuduilla.
- (23) Näin ollen komissio päätyi siihen, että kauppiaille, joiden liikevaihto on alle 762 245 euroa, myönnetty maksuvapautus on SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea.
- (24) Tässä tapauksessa vapautuksessa vaikutti olevan kyse kustannusten keventämisestä, johon ei sisällynyt minkäänlaisia kannustavia piirteitä eikä vastasuoritusta tuensaajalta. Vapautuksen yhteensopivuutta kilpailusääntöjen kanssa ei ollut siis osoitettu.
- (25) Tällä perusteella komissio katsoi tuen kuuluvan tuolloin sovellettujen maatalousalan valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen (7) 3.5 kohdan soveltamisalaan. Kyseisessä kohdassa määrätään, että tukitoimenpiteeseen on aina sisällyttävä jokin kannustava piirre tai siinä on edellytettävä tuensaajalta jonkinlaista vastasuoritusta, jotta sitä voitaisiin pitää yhteismarkkinoille soveltuvana. Ellei yhteisön lainsäädännössä tai maatalouden suuntaviivoissa ole erityisesti mainittu poikkeuksesta, katsotaan yksinomaan tuottajien taloudellisen aseman parantamiseen tarkoitettua yksipuolista valtiontuetta, jotka eivät millään tavoin edistä alan kehitystä, toimintatuiksi, jotka eivät sovellu yhteismarkkinoille.
- (26) Komissio ei siten voinut sulkea pois sitä, että yritysten vapauttaminen renderointimaksusta on SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea ja että kyseessä on toimintatuki, jonka soveltuvuus sisämarkkinoille vaikutti komissiosta kyseenalaiselta.

III. RANSKAN HUOMAUTUKSET

- (27) Ranskan viranomaiset esittivät huomautuksensa 20 päivänä syyskuuta 2005 ja 15 päivänä marraskuuta 2005 päivätyillä kirjeillä. Niiden mukaan ei voida kiistää, että maksuvapautus on EY:n perustamissopimuksessa tarkoitettua tukea vapautetuille yrityksille. Ne huomauttavat, että komissio päätyi vastaavaan luonnehdintaan 1 päivänä tammikuuta 1997 ja 31 päivänä joulukuuta 2002 välisenä aikana sovelletusta vapautuksesta tekemässään päätöksessä 2005/474/EC (8) (tuki NN 17/2001, joka rekisteröitiin uudelleen numerolla C 49/2002).
- (28) Ennen asetuksen (EY) N:o 1998/2006 voimaantuloa Ranskan viranomaiset kuitenkin väittivät, että tuet kuuluvat EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen 12 päivänä tammikuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 69/2001 (9) soveltamisalaan. Niiden mukaan maksusta vapautettujen yritysten lukumäärä (vuosittain keskimäärin yli 100 000 yritystä) ja vapautuksen perusteena sovellettu liikevaihdon kynnysarvo (762 245 euroa) osoittavat, että mahdolliseksi valtiontueksi luonnehditun vapautuksen määrä ei missään vaiheessa ylittänyt 100 000 euron enimmäismäärää asetuksessa (EY) N:o 69/2001 tarkoitetulla kolmen vuoden ajanjaksolla.
- (29) Ranskan viranomaiset sovelsivat kahta laskentamenetelmää osoittaakseen, että yrityksille vuonna 2003 myönnetyn vapautuksen määrä jäi kolmen vuoden ajanjaksolla järjestelmällisesti alle 100 000 euron enimmäismäärän.
- (30) Ensinnäkin Ranskan viranomaiset laskivat liikevaihdon olettaen, että yritykseltä on kolmen vuoden ajanjaksolla peritty 100 000 euroa eli vuosittain keskimäärin 33 333 euroa renderointimaksua. Tulokseksi saadun, veroluokan (2,1 % ja 3,9 %) mukaan jaotellun liikevaihdon perusteella muodostettiin yrityksen lihanostoista perittävän renderointimaksun määrätymisperuste. Näin määritetystä lihanostojen arvosta johdettiin lopuksi yrityksen arvioitu vuotuinen liikevaihto sillä maksimalistisella oletuksella, että kyseessä on lihan kauppaa erikoistunut yritys. Tällä laskentamenetelmällä tulokseksi saatu liikevaihto on huomattavasti verovapautuksen kynnysarvoa suurempi. Vapautuksen kynnysarvo 762 245 euroa ylittyy siis selvästi, mikä tarkoittaa, että yritystä, jolta peritään maksua 100 000 euroa kolmen vuoden ajanjaksolla, ei missään tapauksessa voida vapauttaa lihanostosta perittävästä maksusta.
- (31) Toiseksi Ranskan viranomaiset laskivat veron määrän sillä oletuksella, että liha-alalle erikoistuneen yrityksen liikevaihto on 762 000 euroa eli juuri alle kynnysarvon. Liikevaihdosta vähennettiin yrityksen lihanostojen määrä eli 441 960 euroa, joka saatiin kertomalla liikevaihto ostojen/liikevaihdon suhdelluvulla 0,58 (10) (762 000 * 0,58). Tämän laskentamenetelmän mukaan vapautusta myönnettiin vuosittain enintään 13 132 euroa yritystä kohti eli sen kokonaismäärä jää joka tapauksessa alle 100 000 euron kolmen vuoden ajanjaksolla.
- (32) Asetuksen (EY) N:o 1998/2006 voimaantulon jälkeen Ranskan viranomaiset vahvistivat, että tietyille maataloustuotteiden markkinointiyrityksille lihanostosta perittävästä maksusta (jäljempänä 'renderointimaksu') vuodeksi 2003 myönnetty vapautus kuuluu kyseisen asetuksen ja erityisesti sen siirtymätoimenpiteitä koskevan 5 artiklan soveltamisalaan.

(9) EYVL L 10, 13.1.2001, s. 30.

(10) Ranskan viranomaisten tiedot, jotka perustuvat alan lähteisiin (Centres de gestion de la confédération de la boucherie).

(7) EUVL C 28, 1.2.2000, s. 2.

(8) EUVL L 176, 8.7.2005, s. 1.

IV. KOLMANSIEN OSAPUOLTEN HUOMAUTUKSET

Confédération de la boucherie, boucherie-charcuterie, traiteursin (CFBCT) huomautukset

- (33) Ensinnäkin CFBCT väittää, ettei toimenpide täytä valtiontueksi luokittelun edellytyksiä ja että tiettyihin yrityksiin liikevaihdon perusteella verotusjärjestelmän yleisellä rakenteella. CFBCT:n mukaan renderointimaksua perittiin ja sen perimistä valvottiin arvonlisäveroa ja veronluonteisia maksuja koskevien sääntöjen mukaisesti. Vapautuksen kynnysarvo määritettiin samoilla objektiivisilla ja järkevillä perusteilla kuin muidenkin veronluonteisten maksujen kynnysarvot. Vuoden 1996 verolaki vastaa täysin arvonlisäveron kantoa koskevan Ranskan järjestelmän sisäistä logiikkaa. Sillä ei siis pyritty tuottamaan erityistä etua tietyille yrityksille, vaan tosiasiallisesti sen tarkoituksena oli huomioida yritysten veronmaksukyky ja etenkin lihakauppojen kannattavuus vahvistamalla verotukselle tietty kynnysarvo.
- (34) CFBCT:n mukaan toimenpide ei myöskään vaikuttanut yhteisön sisäiseen kauppaan. Toimenpiteen kohteena olleiden yritysten erittäin pieni koko ja niiden markkina-alueiden pienuus osoittavat, että kyseessä tuskin oli SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valtiontuki.
- (35) Vaikka katsottaisiin, että renderointimaksusta vapautetut yritykset ovat saaneet valtiontukea, CFBCT:n mukaan tuki on joka tapauksessa perussopimuksen sääntöjen mukainen.
- (36) Näin ollen komission olisi todettava, että pienten liha-alan yritysten ja lihakauppojen vapauttaminen oli tässä tapauksessa oikeutettua hullun lehmän taudin torjuntaan ja vaarallisten tuotteiden käsittelyyn liittyvien, yleistä etua koskevien tavoitteiden perusteella. Lisäksi toimenpide koski ainoastaan pk-yrityksiä, ja se saattaa kuulua myös kyseisenä aikana sovellettujen poikkeusasetusten, nimittäin Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettyyn valtiontukeen 12 päivänä tammikuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 70/2001⁽¹¹⁾ ja EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta maataloustuotteiden tuottamisen, jalostamisen ja kaupan pitämisen alalla toimiville pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettävään valtiontukeen 23 päivänä joulukuuta 2003 annetun komission asetuksen⁽¹²⁾ soveltamisalaan.
- (37) CFBCT väittää, että tuen takaisin perimisen vaatiminen, joka seuraisi toimenpiteen mahdollisesta toteamisesta sisämarkkinoille soveltumattomaksi valtiontueksi, olisi joka tapauksessa Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista

säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999⁽¹³⁾ 14 artiklan vastaisa, koska komission kielteisellä päätöksellä ja takaisin perimisellä loukattaisiin tuensaaajayritysten perusteltua luottamusta.

- (38) Tuen määrän arvioiminen jälkikäteen taannehtivasti sovellettavan kiinteän määrän perusteella johtaisi todennäköisesti joka tapauksessa vähämerkityksistä tukea koskevien kynnysarvojen alittumiseen, koska suurin osa mahdollisista tuensaaajayrityksistä on mikroyrityksiä.

Ranskaan sijoittautuneen yksityisyrittäjien huomautukset

- (39) Komission saatavilla olevien tietojen mukaan huomautukset esittänyt yksityisyrittäjä harjoittaa Ranskassa elintarvikkeiden vähittäiskauppaa. Koska tämä yritys on maksanut renderointimaksua vuosina 2001–2003 ja jättänyt Ranskan verohallinnolle korvaushakemuksen maksamistaan summista, se katsoo, että sillä on perusteltu intressi esittää huomautuksensa tässä menettelyssä.
- (40) Yrityksen mukaan komissio oli väärässä, kun se katsoi tutkintamenettelyn aloittamisesta 5 päivänä heinäkuuta 2005 tekemässään päätöksessä (2005/C 228/06)⁽¹⁴⁾, ettei lihanostoista perityllä maksulla ole mitään yhteyttä renderointialan valtiontukiin. Yritys toteaa, että vuonna 2003 peritty renderointimaksu perustuu yleisen verolain 302 bis ZD pykälään, ja sillä rahoitetaan SEUT-sopimuksen 107 artiklassa tarkoitettua valtiontukiohjelmaa. Koska ohjelmaa ei ilmoitettu ennakolta komissiolle, se olisi todettava sääntöjenvastaiseksi.
- (41) Lisäksi yritys väittää, että vapautus on SEUT-sopimuksen 107 artiklan perusteella sisämarkkinoille soveltumaton ja että maksu on siten ristiriidassa julkisten menojen tasapuolisuuden periaatteen ja siten myös kilpailusääntöjen kanssa.
- (42) SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa määrätään, että mainitussa sopimuksessa määrättyjä poikkeuksia lukuun ottamatta jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu yhteisemarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.
- (43) Sianliha-alaan sovelletaan SEUT-sopimuksen 107, 108 ja 109 artiklaa sianliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2759/75⁽¹⁵⁾ 21 artiklan nojalla. Naudanliha-alaan sovelletaan samoja artikloja naudanliha-alan

V. ARVIOINTI

⁽¹¹⁾ EYVL L 10, 13.1.2001, s. 33.

⁽¹²⁾ EUVL L 1, 3.1.2004, s. 1.

⁽¹³⁾ EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁽¹⁴⁾ Katso alaviite 3.

⁽¹⁵⁾ EYVL L 282, 1.11.1975, s.1.

- yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 ⁽¹⁶⁾ 40 artiklan nojalla. Ennen viimeksi mainitun asetuksen antamista naudanliha-alaan sovellettiin kyseisiä artikloja naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 805/68 ⁽¹⁷⁾ 24 artiklan nojalla. Niitä sovelletaan lampaan- ja vuohenliha-alaan lampaan- ja vuohenliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 3 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2467/98 ⁽¹⁸⁾ 22 artiklan nojalla. Siipikarjanliha-alaan sovelletaan mainittuja artikloja siipikarjanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2777/75 ⁽¹⁹⁾ 19 artiklan nojalla. Edellä mainitut asetukset on sittemmin kumottu maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1234/2007 ⁽²⁰⁾, jonka 180 artiklan mukaan valtioneuvoston päätöksellä sovelletaan kaikkiin edellä mainittuihin tuotteisiin.
- (44) Ranskan viranomaiset ovat vahvistaneet, että tietyille maataloustuotteita kaupan pitävillä yrityksille lihanostosta perittävistä maksuista ("renderointimaksu") vuonna 2003 myönnetty vapautus kuuluu asetuksen (EY) N:o 1998/2006 soveltamisalaan.
- (45) Asetuksen (EY) N:o 1998/2006 mukaan siinä määritellyt edellytykset täyttävien tukien ei katsota täyttävän kaikkia SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan perusteita, joten ne vapautetaan SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta.
- (46) Asetusta (EY) N:o 1998/2006 sovelletaan kaikkien alojen yrityksille myönnettyihin tukiin, mutta EY:n perustamis-sopimuksen liitteessä I lueteltujen maataloustuotteiden jalostuksen ja markkinoille saattamisen alalla toimivien yritysten tapauksessa sitä ei sovelleta, jos tuen määrä on vahvistettu alkutuottajilta ostettujen tai kyseisten yritysten markkinoille saattamien tuotteiden hinnan tai määrän mukaan ja jos tuen ehtona on, että sen pitää siirtyä osittain tai kokonaan alkutuottajille.
- (47) Asetuksen (EY) N:o 1998/2006 5 artiklan 1 kohdan mukaan kyseistä asetusta sovelletaan ennen sen voimaantuloa maataloustuotteiden jalostuksen ja markkinoille saattamisen alalla toimiville yrityksille myönnettyyn tukeen, jos tuki täyttää kaikki 1 ja 2 artiklassa säädetyt edellytykset. Asetus (EY) N:o 1998/2006 tuli voimaan 29 päivänä joulukuuta 2006.
- (48) Asetuksen (EY) N:o 1998/2006 2 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaan yhdelle yritykselle myönnettävän vähämerkityk-
- sisen tuen kokonaismäärä ei saa olla yli 200 000 euroa minkään kolmen verovuoden jakson aikana. Edellä tarkoitettu enimmäismäärä ilmaistaan käteisavustuksena. Kaikkien käytettävien lukujen on oltava bruttomääriä, toisin sanoen ne on ilmoitettava ennen veroja tai muita maksuja. Jos tukea myönnetään muussa muodossa kuin avustuksena, tuen määrä on tuen bruttoavustusekvivalentti.
- (49) Kyseiset yritykset toimivat EY:n perustamis-sopimuksen liitteessä I tarkoitettujen maataloustuotteiden ja muiden tuotteiden jalostuksen ja markkinoille saattamisen alalla, ja ne vapautettiin renderointimaksusta vuonna 2003. Asetuksen (EY) N:o 1998/2006 5 artiklassa annettujen siirtymätoimenpiteitä koskevien säännösten mukaan kyseistä asetusta siis sovelletaan tähän tapaukseen.
- (50) Ranskan viranomaiset ovat osoittaneet asetuksessa (EY) N:o 1998/2006 vahvistettujen edellytysten täyttyvän näyttämällä toteen, että tuen bruttoavustusekvivalentti tuensaajaa kohti ei kolmen vuoden ajanjaksolla ylittänyt missään vaiheessa 200 000 euron enimmäismäärää, sillä vapautuksen vuosittainen enimmäismäärä oli 13 132 euroa yritystä kohti (ks. edellä 29 kappale).
- (51) Edellä esitetyn perusteella komissio katsoo, että vuonna 2003 myönnetty maksuvapautus sellaisille lihatuotteiden vähittäismyyntiyrityksille, joiden liikevaihto on alle 762 245 euroa, kuuluu asetuksen (EY) N:o 1998/2006 soveltamisalaan ja täyttää siinä vahvistetut edellytykset. Näin ollen kyseinen vapautus ei ole SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtioneuvoston tukea.

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Sellaisten lihatuotteiden vähittäismyyntiyritysten, joiden vuotuinen liikevaihto on alle 762 245 euroa, vapauttaminen renderointimaksusta vuonna 2003 ei ole SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtioneuvoston tukea.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Ranskan tasavallalle.

Tehty Brysselissä 29 päivänä kesäkuuta 2011.

Komission puolesta

Dacian CIOLOȘ

Komission jäsen

⁽¹⁶⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽¹⁷⁾ EYVL L 148, 28.6.1968, s. 24.

⁽¹⁸⁾ EYVL L 312, 20.11.1998, s. 1.

⁽¹⁹⁾ EYVL L 282, 1.11.1975, s. 77.

⁽²⁰⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.